

Мънано либе,

Дрекнано пиле!

И до гробъ щж тебе да обичамъ, свѣте мой!

Не побдигай... быты вѣжды,

Не ма чѣрай... въ зло премѣжди.

Мънано либе, и прочъ.

Не възпретбай... тѣкъ рѣчички,

Не ранабай... тѣкъ гърдички.

Не погледай... съ очи черны,

Въ менъ съ рани... не исцѣлни.

Батъ ти види-ж... азъ лице-то,

А азъ ми капи... на сърце-то.

Мънано либе,

Дрекнано пиле!

И до гробъ щж тебе да обичамъ, свѣте мой.

Вахатъ ючте чикма юла.

А не ставай рано въ зорж

И не ходы на чѣчора.

Какъ са вѣе тѣсь косица рѣхава!